

दैवतं त्रितैर्देवाधीनं यतः ॥ ३३ ॥ अलं तर्हि भिक्षाप्रयत्नेनापितत्राह आहारमात्रार्थं समीहेतैव यतः तस्य प्राणधारणं युक्तं सम्यक् कथम् तेन प्राणधारणेन तत्त्वं विचार्यते किं तेनापितदाह तद्विज्ञायेति ॥ ३४ ॥ तर्हि किं मिष्टान्नादिकमग्राह्यमेव किं नैव मुक्तमित्याह यदृच्छयेति ॥ ३५ ॥ यथाऽहमीश्वरो लीलया चरामि तथा ज्ञानी ज्ञाननिष्ठः अनासक्तः कुर्यात् न तु विधिकिंकरत्वेन तस्य ज्ञाननिष्ठाविरोधादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ कुतो विधिकिंकरत्वाभावस्तस्य तत्राह न हितस्य विकल्पाख्याभेदप्रतीतिः नन्वस्ति सा सत्यम् याचासीत्साऽपि मदीक्षया ज्ञानेन हता ननु न हता पुनर्दृश्यमानत्वात्

अलब्ध्वानविषीदेतकाले कालेऽशनं क्वचित् ॥ लब्ध्वानहृष्यद्भुतिमानुभयदैवतं त्रितम् ॥ ३३ ॥ आहारार्थं समीहेत युक्तं तत् प्राणधारणम् ॥ तत्त्वं विमृश्यते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ॥ ३४ ॥ यदृच्छयोपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुतापरम् ॥ तथा वासस्तथा शय्यां प्राप्तं प्राप्तं भजेन्मुनिः ॥ ३५ ॥ शौचमाचमनं स्नानं न तु चोदनयाचरेत् ॥ अन्यांश्च नियमान् ज्ञानी यथाऽहं लीलये श्वरः ॥ ३६ ॥ न हितस्य विकल्पाख्यायाचमदीक्षया हता ॥ आदेहांता क्वचित्ख्यातिस्ततः संपद्यते मया ॥ ३७ ॥ दुःखोदकेषु कामेषु जातनिर्वेद आत्मवान् ॥ अजिज्ञासितमद्धर्मो गुरुं मुनिमुपाव्रजेत् ॥ ३८ ॥ तावत्परिचरेद्भक्तः श्रद्धावाननुसूयकः ॥ यावद्ब्रह्मविजानीयान्मामेव गुरुमादृतः ॥ ३९ ॥ यस्त्वसंयतपद्गुर्गः प्रचंडेन्द्रियसारथिः ॥ ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदंडमुपजीवति ॥ ४० ॥ सुरानात्मानमात्मस्थं निन्दुते मां च धर्महा ॥ अविपक्वकषाऽयोऽस्मादमुष्माच्च विहीयते ॥ ४१ ॥ भिक्षोर्धर्मः शमोऽहिंसा तप इज्या वनौकसः ॥ गृहिणो भूतरक्षेज्या द्विजस्याचार्यसेवनम् ॥ ४२ ॥

त्राह आदेहांतात् क्वचित् कदाचित् बाधितैव ख्यातिर्भवति ॥ ३७ ॥ तदेवं विरक्तस्य परोक्षज्ञानवतः संन्यासं तद्धर्मोऽश्वोक्ता केवलं वैराग्यवंतं विविदिषुं प्रत्याह दुःखोदकेष्विति न जिज्ञासितो मद्धर्मो मत्प्राप्तिसाधनं येन सः ॥ ३८ ॥ मामेव मद्दृष्ट्यैव गुरुं परिचरेत् ततः परमेकेश्वरे दित्यादि धर्मे वर्तते इति भावः ॥ ३९ ॥ अनधिकारिणः संन्यासं निंदति द्वाभ्याम् यस्त्विति प्रचंडोऽत्यासक्तः इन्द्रियसारथिर्बुद्धिर्यस्य सः ॥ ४० ॥ सुरान्यष्टव्यान् देवान् आत्मानं च स्वात्मानमात्मस्थं मां च निन्दुते प्रतारयति निन्हवफलमाह अस्मादिति ॥ ४१ ॥ चतुर्णां प्रधानधर्मानाह भिक्षोरिति ॥ ४२ ॥